

Barcelona 24 Abril 1965

Volgut germà: He tardat molt en escriuret després de la mort del nostre pare. No se com dir-ho per carta i posiblement tampoc t'ho explicaria el buit que m'ha deixat la seva mort, cosa que no podia pas imaginarme; penso jo si serà que cuan un es fa més vell pensa masa, doncs fa 17 anys que va morir la nostra mare i no va pasarme lo que em pasa, tinc una pena, que és clar que amainarà amb el temps però de moment és viva. Era tant bona persona, tan sofer, tant callat; no parlaba per no ofendre. No se si ens aviem donat conte de com era. Fins i tot va morir sense donar una petita molèstia a ningú, ni solament va tacar un mocador. Feia però, uns mesos que em deia que el mal de cap no el deixaba (va venir el Dr Sabaris i va dir solament; de vell no és pasa). i ja notaba Antònia que no llegia el diari, solament l'agafaba i el deixaba pronte, doncs això ja el fatigaba, i també estava perdent la visió ràpidament, feia uns dies que no volia veure la televisió i no tenia forces; ell deia estic molt fatigat, perdia lentament o ràpidament no ho sabem, ell crec que no deia del tot lo que sabia del seu cos; això però no feia preveurer pas un final tant pronte. Va morir com jo desitjaba, ràpidament però tinc una pena molt gran de no averlo vist el dia avans el disapte com tenia intenció d'anar, doncs el divendres havia arribat de San Carlos i vareig pensar: aniras el Diumenge per la tarda per estar un ratet més i per si Antònia i Quimet volien sortir perquè aquest hivern els dolia marchar al cine per no deixar-lo per si al caminar per casa entrompesaba i estava sol. Sempre el tinc al pensament. Tu has tingut no se si la sort o la pena de no estar prop d'ells al morir, i creume és una cosa que no s'oblida. Vareig fer un enterrament amb una missa de cos present a la parròquia Santa Maria del Mar, i amb català, doncs precisament el 8 de Març es van canviar les costums de l'Església i també vareig voler anar jo fins el cementiri per acompanyar-lo fins al seu final en nom dels dos.

Bé tornaré a escriurer avui he trencat el glaç. Em costaba però et devia aquesta carta.

Abraçades a Renée i Jaume tota l'estimació de la teva germana

[Signatura]